BEDA VENERABILIS. BOETHIUS. GILBERTUS PORRETANUS
Ende 12. Jh . Seite 18v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=496
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

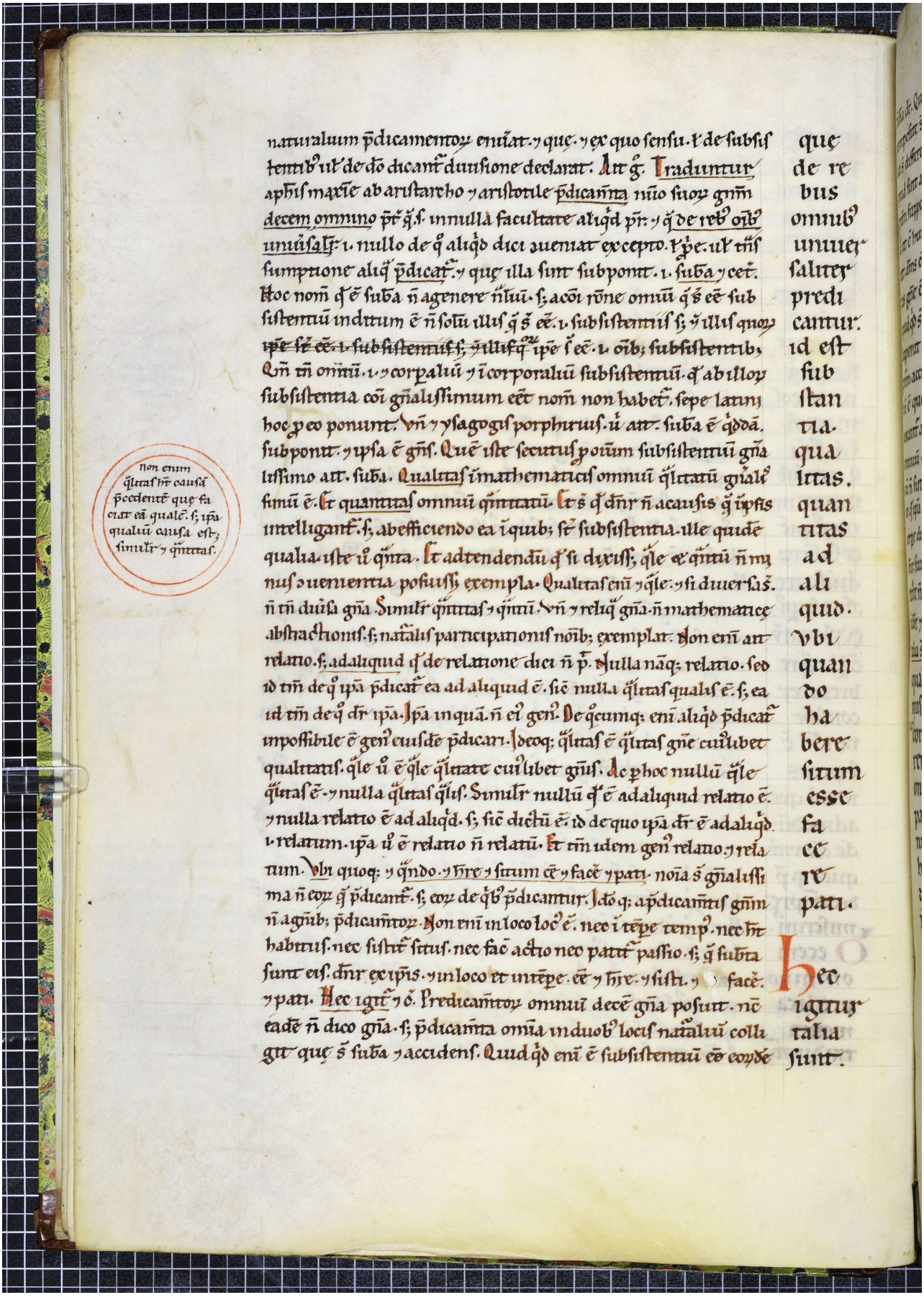

naturalium p̄dicamentoꝝ enuiat. ⁊ quę. ⁊ ex quo sensu. ꝛ de subsis
tentib⁹ uꝛ de dō dicant̄ diuisione declarat. Ait g̊. Traduntur
aphis maxīe ab aristarcho ⁊ aristotile p̄dicam̄ta nūo suoꝝ gn̄m
decem omnino p̄t̄ q̄. s. in nulla facultate aliq̄d p̄r. ⁊ q̄ de reb⁹ oīb⁹
uniuersalr̄. i. nullo de q̊ aliq̄d dici ꝯueniat excepto. ꝛ p̄e. uꝛ tn̄s
sumptione aliq̄ p̄dicat̄. ⁊ quę illa sunt subponit. i. suba ⁊ cet̄.
Hoc nom̄ q̄ ē suba n̄ agenere n̄lium. s; acōi rōne omiū q̄ s̄ eē sub
sistentiū inditum ē n̄ solū illis q̄ s̄ eē. i. subsistentiis s; ⁊ illis quoꝝ
~~ipe s̄t eē. i. subsistentiis s; ⁊ illis q̄~~ ipe s̄ eē. i. oīb; subsistentib;
Qm̄ tn̄ omītū. i. ⁊ corpaliū ⁊ ī corporaliū subsistentiū. q̄ ab illoꝝ
subsistentia cōi gn̄alissimum eēt nom̄ non habet̄. sepe latini
hoc p̄ eo ponunt. Vn̄ ⁊ ysagogis porphirius. u̇ ait. suba ē q̄ddā.
subponit. ⁊ ipsa ē gn̄s. Quē iste secutus p̄ oīum subsistentiū gn̄a
lissimo ait. suba. Qualitas ī mathematicis omniū q̄litatū gn̄alis
simū ē. Et quantitas omniū q̄ntitatū. Et s̄ q̄ dn̄r n̄ acausis q̄ ī ipsis
intelligant̄. s; abefficiendo ea ī quib; s̄t subsistentia. ille quidē
qualia. iste u̇ q̄nta. Et adtendendū q̄ si dixiss; q̄le ⁊ q̄ntū n̄ mi
nus ꝯuenientia posuiss; exempla. Qualitas enī ⁊ q̄le. ⁊ si diuersa s̄.
n̄ tn̄ diuisa gn̄a. Simil̄r q̄ntitas ⁊ q̄ntū. Vn̄ ⁊ reliq̄ gn̄a. n̄ mathematicę
abstractionis. s; naturalis participationis noīb; exemplat. Non enī ait
relatio. s; ad aliquid q̄ de relatione dici n̄ p̄t. Nulla nāq; relatio. sed
id tn̄ de q̊ ipa p̄dicat̄ ea ad aliquid ē. sic̄ nulla q̄litas qualis ē. s; ea
id tn̄ de q̊ dr̄ ipa. Ipa inquā. n̄ eī gen̄. De q̊cumq; enī aliq̄d p̄dicat̄
impossibile ē gen̄ eiusdē p̄dicari. Ideoq; q̄litas ē q̄litas gn̄e cuiuslibet
qualitatis. q̄le u̇ ē q̄le q̄litate cuiuslibet gn̄is. Ac p̄ hoc nullū q̄le
q̄litas ē. ⁊ nulla q̄litas q̄lis. Simil̄r nullū q̄ ē ad aliquid relatio ē.
⁊ nulla relatio ē ad aliq̄d. s; sic̄ dictū ē. id de quo ipa dr̄ ē ad aliq̄d.
i. relatum. ipa u̇ ē relatio n̄ relatū. Et tn̄ idem gen̄ relatio ⁊ rela
tum. Vbi quoq; ⁊ q̄ndo. ⁊ h̄re ⁊ situm eē ⁊ facē ⁊ pati. noīa s̄ gn̄alissi
ma n̄ eoꝝ q̄ p̄dicant̄. s; eoꝝ de q̄b⁹ p̄dicantur. Idō q; a p̄dicam̄tis gn̄m
n̄ a gn̄ib; p̄dicam̄toꝝ. Non enī in loco loc⁹ ē. nec ī tēpe temp⁹. nec h̄t
habitus. nec sistit̄ situs. nec fac̄ actio nec patit̄ passio. s; q̄ subta
sunt eis. dn̄r ex ipis. ⁊ in loco et in tēpe. eē ⁊ h̄re. ⁊ sisti. ⁊ facē.
⁊ pati. Hec igit̄ ⁊ c̄. Predicam̄toꝝ omniū decē gn̄a posuit. nc̄
eadē n̄ dico gn̄a. s; p̄dicam̄ta omīa in duob⁹ locis naturaliū colli
git quę s̄ suba ⁊ accidens. Quid q̄d enī ē subsistentiū eē eoꝝdē

Non enim q̄litas h̄t causā p̄cedentē quę faciat eā qualē. s; ipa qualiū causa est; simil̄r ⁊ q̄ntitas.

quę de rebus omnib⁹ uniuersaliter predicantur. id est substantia. qualitas. quantitas ad aliquid. vbi quando habere situm esse facere pati.

Hec igitur talia sunt.